

5. februar 2013

Miljøverndepartementet

postmottak@md.dep.no

Høring – Endring i småbåtloven om bruk av vannscootere

Vedlagt følger innspill fra Naturvernforbundet i Finnmark til. forslag om å endre lov av 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter, paragraf 40 vannscootere.

Ut fra hensynet til klima, natur, folkehelse og sikkerhet er det uheldig å innføre en ny arena for motorferdsel uten nytteeffekt, og vi fraråder regler som åpner for en økt utbredelse av vannscootere i Norge.

Vern av dyreliv og vegetasjon

Det må tas hensyn til hekkeområder, mytingsområder, samlingsområder før og under trekk og andre tidsperioder og geografiske avgrensninger som er nødvendig for å sikre dyr og fugleliv. Både fugler og dyr har behov for ro i sine leveområder. Økt aktivitet med hurtiggående og grunntgående motorkjøretøyer må betraktes som en risikofaktor og som en forstyrrende aktivitet i dyrenes normale habitater og en økt belastning for disse.

Et eksempel på negative effekter ift vegetasjon er ålegressengene som er i sterk tilbakegang. Vi ser også for oss store negative effekter i forhold til en omfattende vannscooteraktivitet i elver og vann der vannscooteren kan gå der andre motorfartøyer stikker for dypt.

Friluftsliv

Aktivitet med vannscootere vil også representere forstyrrelser som vil redusere kvaliteten på friluftsliv både til lands og til vanns ved kysten og i skjærgårdsbeltet. I tillegg til at friluftslivet er en viktig trivselsfaktor må en ikke glemme folkehelseperspektivet i at mennesker vier seg til aktiviteter i naturen. Motorsport i naturen ødelegger mulighetene for, eller kvaliteten på, rekreasjon innenfor en rekke viktige aktivitetsområder.

INON-områder

Det er en selvfølge at avstanden fra eventuelle områder for vannscooterkjøring må ligge mer enn 1 km fra områder som ikke er berørt av inngrep (INON). Men hvordan skal en betrakte skjærgård og havområder nært land i denne forbindelsen. I den grad disse arealene er viktige områder for rekreasjon og friluftsliv og hytteområder bør disse skjermes fra utøvelse av motorsport og fra lek med motorkjøretøyer.

Klima

I klimaforhandlingene har Norge påtatt seg internasjonale forpliktelser til å redusere utslippene av CO₂. Vi ligger langt etter de mål som er satt for den planlagte reduksjon og 2 % målet. Vannscooter aktivitet vil nok med det første ikke utgjøre voldsomme tall når det gjelder dette målet, men trekker likevel feil vei. Når en ser på den eksplosjonsartede økning omfanget av snøscooterkjøring har hatt, så kan det på nasjonalt nivå også for vannscooter bli tall av reell betydning.

Når det er et mål å redusere nyttekjøring, for eksempel arbeidsreiser med bil, så må det anses å være svært lite hensiktsmessig å tillate et nytt område der en legger til rette for lek med motorkjøretøyer. Motorferdselloven forbyr rekreasjonskjøring med snøscooter, og slik bør det fortsatt være. Vern av natur og naturmangfold er ett viktig hensyn, et annet er klimautslippene som må tillegges vekt – også til vanns.

Håndhevelse

Dispensasjonsregler må utelukke et regime der kommuner kan uthule regelverket på samme måte som det har skjedd med dispensasjonspraksisen i motorferdselloven. I Finnmark er det i en enkelt kommune registrert innvilgelse av dispensasjoner i opptil 98 % av omsøkte saker. Blant disse er registrert en rekke dispensasjoner som er gitt uten hjemmel i loven, og der ankemuligheter er blitt sabotert ved at anken ikke er blitt behandlet før etter perioden for de ulovlige dispensasjoner. Påpeking fra Fylkesmannen av at praksisen er ulovlig ignoreres.

Dispensasjonsregler må gi ankeinstansen virkemidler for å sørge for at dispensasjonsregler følges.

Konklusjon

Utøvelse av motorsport og lek med motorkjøretøyer kan ikke utøves i områder som i dag brukes til rekreasjon og friluftsliv uten å fortrenge eller forringe kvaliteten på disse.

Nytteverdien av vannscooter anses å være fraværende eller i det minste svært liten. Det er derfor ikke fornuftig å tillate slik aktivitet på bekostning av andre aktiviteter som har viktige og store effekter i forhold til rekreasjon og folkehelse. Det er både trivselsmessige og samfunnsøkonomiske effekter.

Også naturbelastningen er et tungt hensyn som taler i mot i forhold til natur og biologisk mangfold både ved kysten og ikke minst innenlands i vann og vassdrag.

Gunnar Reinholdtsen

Naturvernforbundet i Finnmark

finnmark@naturvernforbundet.no